

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/73/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010313
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819010313.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému L. T., nar. XX.XX.XXXX v Z. nad V., trvale bytom mesto Z. nad V., prechodne bytom Z. nad V., S. XX/XX, okres Z. nad V., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d) Tr. zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 30. júla 2020 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 30. marca 2020 pod sp. zn. 1T/58/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie obžalovaného L. T. z a m i e
t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 30. marca 2020 pod sp. zn. 1T/58/2019, na podklade podanej obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 30. apríla 2019 pod č. k. 1Pv 64/19/3307-11 bol obžalovaný L. T., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného z trestného činu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

i napriek tomu, že mu bol rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/44/2017 z 30. mája 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť v ten istý deň, uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 5 rokov, dňa 10. januára 2019 v čase asi o 23.13 hodine viedol v Prievidzi po Mliekarenskej ulici, okres Prievidza, osobné motorové vozidlo značky AUDI A4, evidenčné číslo ZH-XXX BT.

Za tento trestný čin bol odsúdený obžalovaný L. T. nasledovne:

Podľa § 348 odsek 1 Tr. zákona, § 42 odsek 1 Tr. zákona, § 38 odsek 4 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov n e p o d m i e n e č n e.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona súd z r u š i l výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom pod sp. zn. 4T/70/2019 zo dňa 20. novembra 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14. januára 2020 po sp. zn. 5To/153/2019 a súčasne zrušil aj všetky rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní napadol odvolaním proti výroku o uloženom treste obžalovaný L. T.. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že uložený súhrnný trest odňatia slobody považuje za neprimerane prísny a nespravodlivý. Obžalovaný v tejto súvislosti poukázal na to, že v dotknutom rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5To/153/2019 zo dňa 20. januára 2020, ku ktorému sa ukladal súhrnný trest, mu bol uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, ktorý je možné v jeho prípade považovať za dostatočný a preto navrhol, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 odsek 1 písm. e), odsek 2 Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom súhrnnom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu a aby sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku a § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza sa do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu k písomnému odôvodneniu odvolania obžalovaného nevyjadril.

Verejné zasadnutie pred odvolacím krajským súdom bolo dňa 30. júla 2020 vykonané za splnenia všetkých procesných podmienok podľa § 293 odsek 5 Tr. poriadku aj napriek neúčasti obžalovaného a teda v jeho neprítomnosti, keď obžalovaný bol o termíne nariadeného procesného úkonu riadne a včas upovedomený, so zachovaním zákonnej lehoty na prípravu, pričom svoju neúčasť dostatočne neospravedlnil a teda ani nepožiadal o odročenie verejného zasadnutia z relevantného dôvodu, keď boli súčasne splnené ďalšie zákonné podmienky pre konanie v jeho neprítomnosti.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu uviedol, že navrhuje odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu poukázal na písomné odôvodnenie odvolania a navrhol rozhodnúť tak, ako bolo uvedené v písomnom odôvodnení odvolania.

Odvolací Krajský súd v Trenčíne na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 09. júla 2020, na verejnom zasadnutí dňa 30. júla 2020 postupom podľa § 317 odseku 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len obžalovaným napadnutých výrokov o uloženom súhrnnom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného L. T., ktoré aj napriek tomu, že bolo podané oprávnenou osobou a včas, nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odseku 1 Tr. poriadku /v danom prípade pre zásadný spôsob porušenia práva na obhajobu podľa písm. c) citovaného zákonného ustanovenia/.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia konania obžalovaného, teda výroku o vine, ktorý nebol napadnutý odvolaním a ktorého správnosť krajský súd ani nemohol preskúmať z dôvodu, že okresný súd na hlavnom pojednávaní právoplatne prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny /podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku/ v zmysle § 257 odsek 7, odsek 8 Tr. poriadku, postupoval v súlade so zákonom pri ukladaní trestnoprávných sankcií obžalovanému L. T., t. j. pri určení druhu a výmery trestu, teda pri treste odňatia slobody ako aj spôsobu určenia jeho výkonu. V prvom rade je potrebné uviesť, že okresný súd správne dospel k záveru o nevyhnutnosti ukladať obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k jeho predchádzajúcemu právoplatnému odsúdeniu Okresným súdom Žiar nad Hronom pod sp. zn. 4T/70/2019, vzhľadom na splnenie zákonných podmienok uvedených v § 42 Tr. zákona a ďalej podľa zásad uvedených v § 41 odsek 1 Tr. zákona, keďže všetky zbiehajúce sa trestné činy, spáchané hoci vo viacčinnom súbehu, sú však iba prečinními. Pri správnom postupe teda okresný súd mal vo výrokovej časti uviesť aj ustanovenie § 41 odsek 1 Tr. zákona. Tento nedostatok má však iba formálny charakter a neznamena chybu, ktorá má zásadný vplyv na správnosť uloženia trestu obžalovanému v posudzovanom prípade a nutnosť ju naprávať. Okresný súd tiež správne dospel k záveru o tom, že zbiehajúce trestné činy sú totožné, so základnou sadzbou trestu odňatia slobody uvedenou v osobitnej časti Trestného zákona od 0 do 2-och rokov. Okresný súd síce pochybil pri identifikácii poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď obžalovanému nepriznal ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, keďže obžalovaný

urobil vyhlásenie o uznaní viny v celom rozsahu podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. zákona, ktoré okresný súd aj právoplatne prijal, čo je plne v súlade s už ustálenou súdnou praxou a aj v zmysle platnej judikatúry a príslušného stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR. Správne ale obžalovanému na druhej strane priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, keďže obžalovaný sa k spáchaniu trestnej činnosti priznával už v prípravnom konaní vrátane uveriteľnej ním prejavenej ľútosti a na druhej strane rovnako správne pričítal obžalovanému existujúce dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona, t. j. spáchanie viacerých trestných činov a skutočnosť, že bol doposiaľ opakovane súdne trestaný pre úmyselnú trestnú činnosť. Aj keď vzhľadom na uvedené, kedy pri vyrovnanom počte poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa nejaví napadnutý výrok o uloženom treste obžalovanému správnym, aj aplikáciou ustanovenia § 38 odsek 4 Tr. zákona, keďže u obžalovaného nepriznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zákona prevažovali priťažujúce okolnosti, čo malo za následok zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o 1/3 na 8 mesiacov, v konečnom dôsledku však obžalovanému ukladaný súhrnný trest odňatia slobody v posudzovanom prípade by nemohol byť i tak miernejší než vo výmere 16 mesiacov, čím krajským súdom konštatované pochybenia majú opäť iba „formálny“ charakter bez toho, že by mali zásadný vplyv na správnosť rozhodnutia okresného súdu v napadnutých výrokoch. Ani krajský súd tak, ako to správne okresný súd urobil, keď obžalovanému napokon vymeral súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, teda o 2 mesiace prísnejší, než mu bol uložený v dotknutom rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, nepovažoval za nielen nezákonný, ale ani za neprimeraný tak, ako na to nedôvodne obžalovaný poukazoval v odôvodnení odvolania. Krajský súd uvádza, že v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre upustenie od uloženia súhrnného trestu obžalovanému podľa § 44 Tr. zákona tak, ako sa domáhal obžalovaný, s poukazom na jeho osobu a doterajší jeho život, veľké množstvo odsúdení (20) za spáchanie rôznej trestnej činnosti aj totožnej ako v posudzovanom prípade, čo vedie k nepochybnému záveru o tom, že u obžalovaného stále nie je možné dosiahnuť adekvátny stupeň nápravy tak, aby na slobode opätovne nepáchal trestnú činnosť. Potom okresný súd správne a zákonne uložil obžalovanému primeraný trest odňatia slobody za uvedeného a popísaného stavu vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne, pretože v dotknutej trestnej veci Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 4T/70/2019 mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Správne bolo následne aj okresným súdom zaradenie obžalovaného L. T. na výkon uloženého súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože bol evidentne v ostatných desiatich rokoch pred spáchaním posudzovanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody, bez relevantných skutočností odôvodňujúcich iné či už miernejšie alebo prísnejšie zaradenie podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona. Krajský súd uvádza, že takto uložený súhrnný trest, vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného, konštatovanú správne už okresným súdom v napadnutom rozsudku sa skôr javí ako ešte pomerne miernym, pričom prísnejší trest by už nebolo možné ani obžalovanému uložiť, vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného. Uložený súhrnný trest odňatia slobody obžalovanému, s určením jeho spôsobu výkonu v napadnutom rozsudku okresného súdu, je trestom konformným s očakávaným účelom trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona a vyjadruje aj v dostatočnej miere morálne odsúdenie konania obžalovaného v posudzovanom prípade spoločnosťou. Správnym a zákonným je aj výrok podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona v napadnutom rozsudku.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací krajský súd dospel k záveru, že prvostupňový okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného L. T. ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e s ť a ž n o s ť p r í p u s ť n á .